

gentage, at, saasnaart Finantsloven er voteret, saa skal Fordelingen og Indkaldelsestiden blive snarest muligt bekendtgjort; andet Løfte kan jeg ikke give i denne Henseende.

Sjæbning: Jeg er fuldkommen tilfredsstillt ved dette Løfte; men, da det menneskelige Liv kan være kortvarigt, vilde den ærede Minister da have Noget imod en Paragraph i Loven, som sagde, at en Maaned efter Finantslovens Votering vil Bekendtgjørelsen kunne skee, thi saa vilde denne Bestemmelse blive gjældende for Enhver, der beklædte Ministerposten? Jeg har intet Dulle om, at den ikke skal vedblive at være beklædt af den samme Mand som nu, og jeg har ingen Tvivl om, at han vil holde sit Ord; men vi bør i Lovgivningsværker sørge baade for Levende og Døde.

Krigsministeren: Det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse, efter det givne Tilfald, er aldeles overflødig, og Forlangendet derom røber en besynderlig Mistillid til Ministeriet. Efter al Sandsynlighed vil Fordelingen og Indkaldelsen blive bestemt, førend en Maaned er forløben, efterat Finantsloven er voteret, og jeg skjønner derfor slet ikke, at det er nødvendigt derom at optage nogen Bestemmelse i Loven.

E. Jensen: Jeg skulde rigtignok ogsaa meget ønske, at den høitagtede Krigsminister kunde bestemme sig til at fastsætte en bestemt Tid, til hvilken han kunde underrette det udfkrevne Mandskab, om det blev indkaldt. Vi have seet, hvorledes det gik i sidste Aar, at endeel af Mandskabet har gaaet hele Aaret og ventet paa Indkaldelse, og, som det synes, er det jo heller ikke umuligt for Krigsbestyrelsen at bestemme det. Det er virkelig ikke, fordi jeg har Mistillid til Krigsministeren, at jeg fastholder denne Paragraph, men det er netop, fordi det er i Folks Interesse, som blive udfkrevne, at vide bestemt, naar de skulle indkaldes, saa jeg synes aldeles ikke, at der kan være Noget til Hinder fra Krigsbestyrelsens Side, for at bestemme Tiden. Jeg skulde være meget villig til at indrømme en længere Tid for Krigsministeren, maaskee til 1ste April; til den Tid antager jeg, at Finantsloven kan blive vedtagen.

Ordføreren: Jeg skjønner egentlig ikke, at den Omstændighed, at Finantsloven endnu ikke er vedtagen, kunde være nogen absolut Hindring, for at vedtage den foreslaaede § 3; thi deraf, at der ved Finantslovens Vedtagelse ikke blev tilstaaet Penge til den hele Udskrivningsmasse, men kun til et vist Tal deraf, vil ikke følge videre, end at saa var det kun dette bestemte Tal, om hvis Fordeling og Indkaldelse der bliver Spørgsmaal. Paragraphen vil i ethvert Tilfælde referere sig til det Mandskab, som skal fordeles og skal indkaldes.

Da ingen flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) § 2 af Udvalgets Udkast:

Af dem, der befindes udygtige til at tjene i Linien, men dog ikke erklæres aldeles utjenstygtige, udskrives 1200 Mand, for at anvendes i Dverensstemmelse med Værnepligtslovens § 33.

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

2) Justitsministerens Endringsforslag:

At den af Udvalget foreslaaede § 3 udgaaer.

forkastedes med 75 Stemmer mod 1.

Som Følge af denne Afstemning var altsaa Udvalgets § 3 vedtagen. Paragraphen er saalydende:

§ 3.

Fordelingerne og Indkaldelsestidene skulle være fastsatte og offentliggjorte inden 1ste Marts 1853.

3) § 4 i Udvalgets Udkast:

Hvis Noget, som staaer for Udskrivning paa Landsejendommen for Aaret 1853, eller som i Genhold til Værnepligtslovens § 19 begjærer at udskrives paa denne Session, godtgjører, at han som Frivillig har gjort militair Tjeneste i 3 Maaneder af Aaret 1848 eller i saadan Egenkab har deeltaget i Felttogene i Aaret 1849 eller 1850, skal den Krigstjeneste, han saaledes har gjort i ethvert af disse Aar, regnes ham tilgode som Opfyldelsen af eet Aar af hans Værnepligt.

vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Der bliver nu, efter hvad der er bemærket ved Begyndelsen af Forhandlingerne, at sætte under Forhandling og Af-